

Abstrakt (Anotace)

Tato práce srovnává pravoslavný ortodoxní přístup k člověku s psychoterapeutickými směry, konkrétně s psychoanalýzou, analytickou psychologií a logoterapií. Tyto směry vycházejí z pozitivistických východisek a tak také přistupují ke člověku. Na rozdíl od psychoanalýzy analytická psychologie a logoterapie uvažují o duchovním aspektu člověka, ale spíše tento aspekt psychologizují. Pravoslavná ortodoxní terapie pracuje především s tímto aspektem. Vychází z učení patristické antropologie poukazující na člověka jako stvořenou bytost dle knihy Genesis. Především duchovní aspekt sehrává ve vztahu mezi člověkem a Bohem zásadní roli. Vztah mezi Bohem a člověkem byl narušen vzpourou vůči Bohu, jenž má za následek ontologickou proměnu lidské přirozenosti. Duševní problémy člověka dle této psychoterapie pramení z ontologické proměny člověka. Tuto ontologickou proměnu charakterizuje „kožená suknice“, kterou zhotovil Bůh člověku, aby mohl přežít v padlém stavu. Řešením duševních a posléze i duchovního problému je přijetí stavu „kožené suknice“ a obnovení vztahu s Bohem.